

Rom 11, 25

25: For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten, så dere ikke skal være kloke i egne øyne, nemlig at forherdelse har rammet en del av Israel inntil fylden av hedningene er kommet inn.

Hittil har Paulus talt om Israels framtidige omvendelse som et håp. Nå forkynner han uttrykkelig, profetisk dette. Apostelen innleder med markert å tiltale de som er frelst ut fra hedenskapen som brødre. Det gir uttrykk for hans kjærlighet til dem. Men han bruker det også for å vekke deres oppmerksomhet. Jeg vil ikke at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten, sier han. "Hemmelighet" (mysterium) betyr i Det nye testamente noe som er så skjult for menneskene at de av seg selv aldri vil kunne finne det, og som bare meddeles oss gjennom guddommelig åpenbarelse. For jødene var det akkurat så stor hemmelighet, dette at Herren Gud også skulle kalle hedningene til å få del i hans rike (Ef 3: 3-6). Og nå var det en like så stor hemmelighet for de omvendte hedningene, at jødene en gang også skulle bli Guds folk.

Når Paulus nå forkynner denne hemmeligheten, minner han først om at det var ikke hele, men bare en del av Israel, som var rammet av forherdelsen. Dernest forkynner han at denne forherdelsens dom ikke skulle hvile over Israel for all tid. At en gang skulle også de omvendes til Herren. Dette var altså skjult for dem som var frelst fra hedningefolk. Og det var ikke skjult fordi det ikke var forutsagt i Skriften. Men fordi de ikke hadde øyne som kunne se det. Derfor sier Paulus: Jeg vil åpenbare den hemmeligheten for dere, så dere ikke skal være kloke i egne øyne (sv: at I icke mån anse eder själva för visa). Åpenbarelsen av denne hemmeligheten kunne bryte ned hovmodet deres på to måter: Først, slik det oftest skjer, på den måten at når de nå ville forstå at jødene også var inkludert i Guds nådige omsorg, så hadde de ingen grunn til å opphøye seg over, eller forakte dem (v. 18, 20). Dernest ved at de nå oppdaget at de ikke var så opplyst som de selv trodde, når de altså ikke visste dette apostelen nå forkynner. At dette siste var noe Paulus hadde i tankene, synes jo nettopp uttrykksformen hans å tyde på: "så dere ikke skal være kloke i egne øyne" (konf. Ord 3: 7). Det var ydmykende å måtte erkjenne at de hadde gått rundt med en falsk oppfatning, og ikke hatt kjennskap til Guds store og nådige planer med Israel. Men hva er det så apostelen åpenbarer? Først minner han om:

at forherdelse har rammet en del av Israel. Og det at "forherdelse hadde rammet Israel", det visste disse omvendte hedningene godt. Men at det ikke var hele Israel, men bare en del av dem (riktignok den aller største delen) som var forherdet, - det var det de måtte få hørt. I v. 8-9 har vi lært hvordan denne forherdelsen skjedde, og hvordan den må forståes; som en Guds straffedom fordi de hadde foraktet og avvist all hans nåde. Jødene er under en forherdelsens dom - men ikke alle. Selv blant dem har Herren "en rest igjen etter nådens utvelgelse" (v. 5). Dette er også årsaken til at det alltid har vært mulig å vinne en og annen av dette folket for Kristi evangelium. Rett nok kan vi ikke vente

noen allmenn omvendelse av Israel før den tiden kommer som antydes her. Men vi både kan og bør likevel håpe på en viss positiv utvikling i dette, og hele tiden i kjærlighet arbeide for at jødene skal bli omvendt. Det finner vi også god dekning for i dette uttrykket "en del" i teksten vår. Men Paulus forkynner samtidig også at Israels forherdelse en gang skal opphøre. Den skal bare vare til en bestemt tid.

inntil fylden (det fulle antall) av hedningene er kommet inn. Her har vi en antydning om når dette skal skje, at Israels forherdelse skal opphøre. Når ikke noen her og der skal omvendes, men "hele Israel" (v. 26), dvs. Israel som folk. Det skal altså skje når "fyllden av hedningene er kommet inn", dvs. kommet inn i Kristi menighet. Vi har ikke fått åpenbart hvor snart det skal skje. Men når dette har skjedd, da følger også den store vekkelsen og omvendelsen i Israel. Men hva vil så "fyllden av hedningene" si? Disse ordene "inntil fyllden av hedningene", eller "det fulle antall", er "kommet inn" vil uten tvil si: når det som ennå mangler i den skare av hedninger som skal samles i Kristi rike, er kommet inn der, når hedningefolkenes hovedinnsamling i menigheten har skjedd. Omvendelsen av hedninger er begynt, og foregår stadig. Og når det antallet av dem som skal bli frelst er kommet inn i Guds menighet - dette som her betegnes med "fyllden av hedningene er kommet inn" (konf. v. 12) - da kommer tiden for jødene, da massevis av dem skal våkne opp og omvende seg til Herren.

Men "fyllden av hedningene" kan aldri oppfattes som at hver eneste hedning skal bli omvendt. Nei, Skriften lærer uttrykkelig at når tiden kommer for Kristi gjenkomst og dommen, da skal det være stor ondskap, vantro og ugudelighet på jorden (Mat 24: 37-39, Luk 18: 8, 1Tim 4: 1, 2Tim 3: 1-4). Men da skal også fiendtlige folk, "Gog og Magog", reise seg til den siste kampen mot Kristi menighet (Åp 20: 8) (se også første fotnote under tolkn. av v. 12). Den "hemmeligheten", den tidsangivelsen for jødernes utfrielse fra straffedommen apostelen her forkynner, er den samme som Kristus forkynte i Luk 21: 24 om dem, da han sa: "De skal falle for sverdets egg og bli bortført som fanger til alle folkeslag. Og Jerusalem skal være nedtrampet av hedninger inntil hedningenes tider er oppfylt". "Hedningenes tider" vil si den tiden som er bestemt da hedningene skal kalles til Kristi rike. Når den tiden er ute, da er fyllden av hedningene kommet inn, - selv om ikke alle er blitt omvendt og frelst. Og da kommer jødernes tid.